

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy
oraz niektórych innych ustaw
(druk nr 1055)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw, a także ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe.

Zmiany wprowadzane do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w szczególności polegają na:

- doprecyzowaniu w jakim okresie osoba posiadająca wpis do ewidencji działalności gospodarczej może jednocześnie posiadać status bezrobotnego; zgodnie z nowelą status bezrobotnego może utrzymać osoba, która po złożeniu wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej zgłosiła wniosek o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej i okres zawieszenia jeszcze nie upłynął, albo nie upłynął jeszcze okres do wskazanego we wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej dnia podjęcia działalności gospodarczej (art. 2 ust. 1 lit. f)
- uporządkowaniu kwestii związanych z ubezpieczeniem wypadkowym oraz ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków w przypadku osób, które w trakcie szkolenia podjęły zatrudnienie oraz osób, które podjęły zatrudnienie w trakcie

studiów podyplomowych finansowanych z Funduszu Pracy (art. 2 ust. 1 pkt 12 lit. b, art. 41 ust. 7, art. 42a ust. 7 i art. 54);

- wyłączeniu z obowiązku wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności w zakresie organizowania praktycznej nauki zawodu oraz działalności w zakresie kierowania osobami do podmiotów w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową (art. 18c pkt 6 i 7);
- umożliwieniu marszałkowi województwa dokonania odmowy wpisu do rejestru agencji zatrudnienia również w przypadku jeżeli podmiot nie spełnia warunku niekaralności za wykroczenia, o których mowa w art. 121 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz jeżeli została w stosunku do niego otwarta likwidacja lub ogłoszono jego upadłość (zmiana w art. 18l pkt 1), a także w przypadku podmiotu założonego i prowadzonego przez osobę fizyczną, która świadcząc usługi w ramach prowadzonej agencji zatrudnienia, dopuściła się naruszenia przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – w wyniku czego prowadzona przez nią agencja zatrudnienia została wykreślona z rejestru agencji zatrudnienia (art. 18l pkt 4);
- wprowadzeniu obowiązku powiadamiania marszałka województwa przez agencję zatrudnienia o zawieszeniu i wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej w terminie 14 dni (art. 19e pkt 3);
- wskazaniu, iż bezrobotny traci status bezrobotnego na określony czas (120 dni, 180 dni lub 270 dni) w zależności od tego ile razy nie stawi się w powiatowym urzędzie pracy (art. 33 pkt 4);
- wprowadzeniu zakazu pozbawiania statusu bezrobotnego z powodu niezdolności do pracy trwającej dłużej niż 90 dni kobiety w ciąży oraz w okresie 30 dni po dniu porodu, z wyjątkiem sytuacji, gdy bezrobotna sama wystąpi z wnioskiem o pozbawienie jej tego statusu (art. 33 ust. 4d);
- wprowadzeniu zakazu pozbawiania statusu bezrobotnego tych bezrobotnych, którzy przystąpili do tworzenia spółdzielni socjalnej, jeżeli starosta uwzględnił ich wniosek o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnej, do dnia następującego po dniu otrzymania takich środków (art. 33 ust. 4e);
- wskazaniu, że decyzja starosty o utracie statusu bezrobotnego, oznacza także utratę prawa do zasiłku przyznanego na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (art. 33 ust. 4f);

- doprecyzowaniu zasad przygotowania indywidualnego planu działania dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, w tym wskazaniu w jakich przypadkach przygotowanie takiego planu jest obligatoryjne (art. 34a ust. 3-5);
- dodaniu przepisu przewidującego, iż publiczne służby zatrudnienia mogą przetwarzać, w niezbędnym zakresie, dane osobowe osób korzystających z usług rynku pracy (art. 35 ust. 2c);
- wskazaniu w jakich przypadkach powiatowy urząd pracy obligatoryjnie odmawia przyjęcia oferty pracy oraz sytuacji, w których taka odmowa jest fakultatywna; jednocześnie przewidziano, że odmowa przyjęcia oferty wymaga pisemnego uzasadnienia (art. 36 ust. 5e-5g);
- wprowadzeniu przepisu przewidującego, że organizacja szkoleń przez starostę polegać ma na wyborze instytucji szkoleniowej i zawieraniu umów szkoleniowych z instytucjami szkoleniowymi lub powierzaniu przez starostę przeprowadzenia szkolenia zakładanej i prowadzonej przez siebie instytucji szkoleniowej, a także przepisu zgodnie, z którym starosta dokonuje wyboru instytucji szkoleniowej lub powierza przeprowadzenie szkolenia z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości (art. 40 ust. 2b i 2d);
- umożliwieniu skierowania przez starostę osoby bezrobotnej na większą liczbę szkoleń jeżeli ich koszt w części finansowanej z Funduszu Pracy w danym roku nie przekroczy 300% przeciętnego wynagrodzenia (art. 40 ust. 3);
- przyznaniu bezrobotnemu uprawnionemu w tym samym okresie do stypendium przysługującego w czasie odbywania szkolenia oraz do zasiłku możliwości wyboru świadczenia (art. 41 ust. 1a);
- wprowadzeniu minimalnej wysokości stypendium szkoleniowego, tj. 20% kwoty zasiłku dla bezrobotnych (art. 41 ust. 3);
- poszerzeniu kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskiwania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla bezrobotnego o producentów rolnych, niepubliczne przedszkola i niepubliczne szkoły (art. 46 ust. 1 pkt 1a i ust. 1a);
- wyeliminowaniu wątpliwości co do tego czy w przypadku korzystania przez pracodawcę ze zwolnienia z opłacania składek na Fundusz Pracy za pracowników powracających z urlopu macierzyńskiego albo wychowawczego okres pracy tych pracowników może być zaliczony do okresu uprawniającego do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych (art. 71 pkt 2 lit. a);

- wyłączeniu możliwości uzyskania zasiłku dla bezrobotnych w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej (art. 75 ust. 1 pkt 8);
- zwolnieniu z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę cudzoziemca będącego ofiarą handlu ludźmi (art. 87 ust. 2 pkt 1);
- zmianie przepisów w zakresie niektórych warunków wykonywania pracy przez cudzoziemców (art. 88 pkt 3, art. 88c ust. 8 pkt 2, art. 88d, art. 88f ust. 1 i 3, art. 90 ust. 4);
- wskazaniu, iż przychodami Funduszu Pracy są również odsetki od środków Funduszu Pracy pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych, których obowiązek utworzenia wynika z obowiązujących przepisów lub umów zawartych na ich podstawie z dysponentem funduszu, będących w dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej realizującej zadania finansowane ze środków Funduszu Prac (art. 106 ust. 4a);
- wskazaniu, że środki Funduszu Pracy przeznacza się również na finansowanie: kosztów konferencji, seminariów, posiedzeń lub spotkań, w tym o charakterze międzynarodowym, organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy (art. 108 ust. 1 pkt 38a), a także wsparcia dla założycieli spółdzielni socjalnej (art. 108 ust. 1 pkt 41);
- wprowadzeniu przepisu karnego penalizującego czyn polegający na pobieraniu od osób kierowanych do podmiotów w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, opłat innych niż przewidziane w ustawie, zagrożony karą grzywny nie niższej niż 3.000 zł. (art. 121 ust. 2a), a także czyn polegający na kierowaniu takich osób za granicę bez zawarcia stosownej umowy, zagrożony karą grzywny nie niższej niż 4.000 zł (art. 121 ust. 7).

Zmiany wprowadzane do ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy stanowią konsekwencje zmian zawartych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zmiana ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 81 pkt 5) zmierza do wskazania, iż podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne dla bezrobotnych niepodlegających obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu jest kwota zasiłku dla bezrobotnych w wysokości przysługującej od czwartego miesiąca posiadania przez bezrobotnego prawa do

zasiłku dla bezrobotnych (563 zł). Wysokość zasiłku w pierwszych trzech miesiącach wynosi 717 zł.

Nowelizacja ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy zamierza w szczególności do poszerzenia katalogu podmiotów podlegających kontroli Państwowej Inspekcji Pracy.

Ustawa ma wejść w życie zasadniczo pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu jej ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy (druk sejmowy 3312), pochodzący z przedłożenia rządowego, był przedmiotem prac sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Zmiany wprowadzone na etapie prac w Sejmie polegały w szczególności na:

- dodaniu przepisu, zgodnie z którym Ochotnicze Hufce Pracy będą mogły prowadzić szkolenia także dla osób powyżej 18 roku życia w ośrodkach szkolenia zawodowego (art. 12 ust. 4a);
- doprecyzowaniu zasad przygotowania indywidualnego planu działania dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, w tym wskazaniu w jakich przypadkach przygotowanie takiego planu jest obligatoryjne (art. 34a ust. 3-5);
- wprowadzeniu przepisu, zgodnie z którym organizacja szkoleń przez starostę polegać ma na wyborze instytucji szkoleniowej i zawieraniu umów szkoleniowych z instytucjami szkoleniowymi lub powierzaniu przez starostę przeprowadzenia szkolenia w zakładanej i prowadzonej przez siebie instytucji szkoleniowej, a także przepisu, zgodnie z którym starosta ma dokonywać wyboru instytucji szkoleniowej lub powierzać przeprowadzenie szkolenia z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości (art. 40 ust. 2b i 2d);
- poszerzeniu kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskiwania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego o niepubliczne przedszkola i niepubliczne szkoły (art. 46 ust. 1a);
- dodaniu przepisu umożliwiającego staroście finansowanie z Funduszu Pracy kosztów zorganizowanego przejazdu bezrobotnych i poszukujących pracy, skierowanych przez powiatowy urząd pracy do udziału w wydarzeniu jakie jest organizowane na terenie innego powiatu przez wojewódzki urząd pracy w ramach pośrednictwa pracy (art. 48a);
- zwolnieniu z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę również cudzoziemca będącego ofiarą handlu ludźmi (art. 87 ust. 2 pkt 1);

- zmianie przepisów w zakresie niektórych warunków wykonywania pracy przez cudzoziemców;
- dodaniu przepisów wskazujących warunki, przy spełnieniu których doradca EURES i asystent EURES mogą nabyć uprawnienia pośrednika pracy I i II stopnia (art. 99a ust. 4 i 5);
- ustanowieniu dnia 27 stycznia Dniem Pracownika Publicznych Służb Zatrudnienia (art. 99c);
- dodaniu przepisów karnych (art. 121 ust. 2a i 7);
- uzupełnieniu ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy o przepis, zgodnie z którym podmioty kierujące osoby w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, będą podlegać kontroli Państwowej Inspekcji Pracy (art. 13 ustawy o PIP).

W drugim czytaniu nie zgłoszono dodatkowych poprawek. Sejm uchwalił ustawę na 79. posiedzeniu a dniu 3 grudnia 2010 r. w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu komisji (druk sejmowy nr 3621).

III. Uwagi szczegółowe

- 1) W przepisie art. 19e pkt 3 (art. 1 pkt 10 noweli), przewidującym obowiązek agencji zatrudnienia poinformowania marszałka województwa o zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, zawarto odesłanie do "przepisów o swobodzie działalności gospodarczej". Należy zauważyć, że w art. 18 ust. 1 w części wspólnej wyliczenia ustawodawca sformułował skrót dla oznaczenia ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej ("ustawa o swobodzie działalności gospodarczej"). Skrótem tym należy się zatem posługiwać konsekwentnie w ramach ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 10, w pkt 3 wyrazy "w przepisach" zastępuje się wyrazami "w ustawie";
- 2) Przepis art. 33 ust. 4 pkt 2b (art. 1 pkt 12 noweli) stanowi, iż starosta pozbawia statusu bezrobotnego jeżeli bezrobotny rozpoczął realizację indywidualnego programu zatrudnienia "w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym" lub podpisał kontrakt socjalny, o których mowa w art. 50 ust. 2. W związku z tym, że art. 50 ust. 2 wskazuje jakie przepisy regulują instytucję indywidualnego programu zatrudnienia oraz kontraktu

socjalnego, niecelowe wydaje się doprecyzowanie w art. 33 ust. 4 pkt 2b, iż chodzi o indywidualny program zatrudnienia "w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym".

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 12 w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 2b skreśla się wyrazy "w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym";

3) W zmienianym art. 40 ust. 2b (art. 1 pkt 16 lit. b noweli) przewidziano, że organizacja szkoleń przez starostę polegać ma w szczególności na wyborze instytucji szkoleniowej i zawieraniu umów szkoleniowych z instytucjami szkoleniowymi lub powierzaniu przez starostę przeprowadzenia szkolenia zakładanej i prowadzonej przez siebie instytucji szkoleniowej. Dodawany ust. 2d stanowi, że starosta, w celu zapewnienia najwyższej jakości szkolenia, dokonuje wyboru instytucji szkoleniowej lub powierza przeprowadzenie szkolenia "z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości". Należałoby rozważyć czy kryteria wskazane w tym przepisie nie są zbyt ogólne i czy taka konstrukcja nie doprowadzi do zbyt daleko idącej dowolności w wyborze instytucji szkoleniowej przez starostę. Nie jest również jasne o jakich "obowiązujących procedurach" jest mowa w przepisie ust. 2d.

4) Zgodnie z § 56 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej (ZTP) w obrębie artykułu zawierającego wyliczenie wyróżnia się dwie części: wprowadzenie do wyliczenia oraz punkty. Wyliczenie może kończyć się częścią wspólną, odnoszącą się do wszystkich punktów. Propozycja poprawki w art. 43 ust. 1 (art. 1 pkt 20 lit. a noweli) zmierza do sformułowania przepisu ustawy nowelizującej zgodnie z ZTP.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 20 w lit. a wyrazy "zdanie wspólne" zastępuje się wyrazami "część wspólna wyliczenia";

5) W przepisie art. 46 ust. 1 pkt 1a wskazana jest zmiana redakcyjna zmierzająca do sformułowania skrótu określenia złożonego zgodnie z § 154 ust. 3 ZTP.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 22 w lit. a, w pkt 1a wyrazy "zwanych producentem rolnym" zastępuje się wyrazami "zwanych dalej "producentem rolnym";

- 6) Na podstawie przepisu art. 46 ust. 5b (art. 1 pkt 22 lit. f noweli) podmioty ubiegające się o przyznanie określonych środków finansowych będą obowiązane do złożenia oświadczenia o niekaralności za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o przyznanie środków. Literalne brzmienie przepisu może sugerować, że oświadczenie takie jest wymagane w przypadku jeżeli podmiot popełnił co najmniej dwa przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu. W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości proponuje się zmianę o charakterze redakcyjnym.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 22 w lit. f, w ust. 5b wyrazy "za przestępstwa" zastępuje się wyrazami "za przestępstwo";

7) Dodawany przepis art. 48a (art. 1 pkt 23) umożliwia staroście finansowanie z Funduszu Pracy zorganizowanego przejazdu bezrobotnych i poszukujących pracy, skierowanych przez powiatowy urząd pracy do udziału w wydarzeniu jakie jest organizowane na terenie innego powiatu przez wojewódzki urząd pracy w ramach pośrednictwa pracy. Zgodnie z ust. 2, zorganizowany przejazd na miejsce wydarzenia i z powrotem ma się odbywać z miejsc określonych przez powiatowy urząd pracy. Należy zauważyć, że pojęcie "wydarzenia" nie zostało zdefiniowane w ustawie i w związku z tym może powodować wątpliwości i prowadzić do dowolności w ocenie co jest wydarzeniem, o którym mowa w przepisie, a co takim wydarzeniem nie jest.

- 8) Przepis art. 99a ust. 5 wskazuje warunki jakie powinien spełniać doradca EURES lub asystent EURES, aby zostać pośrednikiem pracy II stopnia. Zgodnie z art. 99a ust. 5 pkt 3 doradca i asystent EURES może zostać pośrednikiem pracy II stopnia jeśli "ukończy studnia podyplomowe w zakresie pośrednictwa pracy". Sformułowanie warunku ukończenia studiów podyplomowych w czasie przyszłym nie wydaje się zgodne z intencją ustawodawcy. Proponuje się zatem odpowiednią zmianę o charakterze redakcyjnym.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 51 w lit. c, w ust. 5 w pkt 3 wyraz "ukończy" zastępuje się wyrazem "ukończył";

- 9) W art. 121 (art. 1 pkt 57) wprowadzono przepis karny penalizujący czyn polegający na pobieraniu od osób kierowanych do podmiotów w celu nabywania umiejętności

praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, opłat innych niż przewidziane w art. 85 ust. 2 pkt 7 ustawy, pod groźbą kary grzywny nie niższej niż 3.000 zł. (art. 121 ust. 2a), a także czyn polegający na kierowaniu takich osób za granicę bez zawarcia stosownej umowy, pod groźbą kary grzywny nie niższej niż 4.000 zł (art. 121 ust. 7).

Zgodnie z § 78 ZTP w przepisie karnym sankcję karną za popełnienie czynu zabronionego określa się bez odsyłania do innych przepisów karnych. Odesłanie takie można zastosować wyjątkowo, w celu osiągnięcia skrótowości tekstu, tylko w przepisach bezpośrednio po sobie następujących, przy użyciu w drugim przepisie zwrotu: "tej samej karze podlega, kto...". Należy zauważyć, że dodanie ust. 2a z zastosowaniem wskazanej powyżej formuły spowoduje, że art. 121 ust. 3 będzie sformułowany niezgodnie z § 78 ust. 2 ZTP.

Niezależnie od powyższego przepis art. 121, w aktualnie obowiązującym brzmieniu, penalizuje określone czyny podmiotów prowadzących agencję zatrudnienia. Natomiast czyny stypizowane w przepisach dodawanych nowelą nie muszą mieć związku z prowadzeniem agencji zatrudnienia. Trudno jest zatem znaleźć uzasadnienie dla ich umiejscowienia w art. 121.

Ponadto przepisy karne nie powinny być formułowane w liczbie mnogiej.

Mając na uwadze powyższe uwagi proponuje się poprawkę zmierzającą do umiejscowienia dodawanych przepisów karnych w osobnych jednostkach redakcyjnych przy jednoczesnym sformułowaniu tych przepisów w liczbie pojedynczej.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 pkt 57 otrzymuje brzmienie:

"57) po art. 121 dodaje się art. 121a i art. 121b w brzmieniu:

"Art. 121a. Kto od osoby kierowanej do podmiotu w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, pobiera dodatkowe opłaty inne niż wymienione w art. 85 ust. 2 pkt 7, podlega karze grzywny nie niższej niż 3.000 zł.

Art. 121b. Kto kierując osobę za granicę do podmiotu zagranicznego w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, nie zawiera z

tą osobą umowy, o której mowa w art. 85 ust. 2, podlega karze grzywny nie niższej niż 4.000 zł.";

Konsekwencją wprowadzenia powyższej poprawki powinna być korekta odesłania w art. 19, dotyczącym warunków, jakie powinien spełniać podmiot zamierzający wykonywać usługi pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego i pracy tymczasowej. Wśród warunków tych art. 19 pkt 2 wymienia warunek niekaralności za przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w art. 121. Zgodnie jednak z art. 123 orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 119-123 następuje w trybie przepisów ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Wszystkie czyny stypizowane w art. 119-123 stanowią więc wykroczenia. Proponuje się zatem przeredagowanie art. 19 pkt 2 poprzez doprecyzowanie odesłania i wyeliminowanie części przepisu sugerującej, iż w art. 121 zostały stypizowane również przestępstwa.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 po pkt 9 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"9) w art. 19 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) być niekaranym za wykroczenia, o których mowa w art. 121-121b;"

10) W przepisie art. 2 (wprowadzającym zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych) oraz w art. 6 pkt 1 lit. b (wprowadzającym zmiany w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy) należy dokonać zmian o charakterze interpunkcyjnym.

Propozycje poprawek:

- w art. 2:

a) po wyrazach "pkt 102" dodaje się wyrazy "średnik zastępuje się przecinkiem i",

b) w lit. f wyrazy "na egzamin." zastępuje się wyrazami "na egzamin;"

- w art. 6 w pkt 1 w lit. b :

a) wyrazy "dodaje się" zastępuje się wyrazami "w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się",

b) w lit. f wyrazy "(z późn. zm.)" zastępuje się wyrazami "(z późn. zm.);"

11) Przepis art. 7 noweli zmienia przepis przejściowy (art. 30 ust. 2) w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Wymieniony przepis przejściowy przewiduje

możliwość dofinansowania z Funduszu Pracy do dnia 31 grudnia 2010 r. tworzenia centrów aktywizacji zawodowej oraz lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych w ramach powiatowych urzędów pracy. Opiniowana ustawa ma na celu wydłużenie o rok okresu, w którym powiatowe urzędy pracy będą mogły uzyskać dofinansowanie z Funduszu Pracy na utworzenie centrów aktywizacji zawodowej i lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych. Jednocześnie zmiana w tym przepisie polega na wskazaniu, iż wymienione przedsięwzięcia w 2011 r. będą dofinansowane "z utworzonej na ten cel rezerwy w ciężar niewykorzystanej nadwyżki środków Funduszu Pracy z lat ubiegłych".

Zgodnie z art. 14 pkt 1 noweli, art. 7 ma wejść w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 grudnia 2010 r. Najprawdopodobniej przepis ten wejdzie w życie już w 2011 r. W dniu 31 grudnia 2010 r. będą zatem obowiązywały przepisy dotychczasowe. W momencie wejścia w życie opiniowanej ustawy z mocą wsteczną mają natomiast zacząć obowiązywać zmienione przepisy. Taka konstrukcja może powodować wątpliwość jakie przepisy, "stare" czy "nowe", obowiązywały w dniu 31 grudnia 2010 r.

Ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz niektórych innych aktów prawnych stanowi, w art. 4 ust. 1, iż akty prawne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Zgodnie z art. 4 ust. 2 tej ustawy w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych (art. 5) nie wyklucza możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jednakże takie rozwiązanie może być stosowane w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego. Rozwiązanie polegające na nadaniu wstecznej mocy obowiązującej wymaga zatem uzasadnienia.

Jeżeli przyjąć, że w przypadku omawianych przepisów, zachodzą przesłanki wskazane w ustawie o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz niektórych innych aktów prawnych, a zatem uzasadnione jest wejście w życie omawianego przepisu z mocą wsteczną, należałoby dokonać modyfikacji w zakresie przepisu o wejściu ustawy w życie, tak aby wyeliminować wątpliwości co do tego jakie zasady, "stare" czy "nowe", obowiązywały w dniu 31 grudnia 2010 r.

Propozycje poprawek:

- w art. 7:
 - a) wyrazy "ust. 2 otrzymuje brzmienie" zastępuje się wyrazami "dodaje się ust. 3 w brzmieniu",
 - b) w ust. 2 wyrazy "Do dnia 31 grudnia 2011 r." zastępuje się wyrazami "Od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.",
 - c) ust. 2 oznacza się jako ust. 3;

- w art. 14 w pkt 1 wyrazy "od dnia 31 grudnia 2010 r." zastępuje się wyrazami "od dnia 1 stycznia 2011 r.";

12) Aktualny stan prawny (art. 4 ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe) umożliwia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych umorzenie płatnikowi należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe i wypadkowe) należnych za ubezpieczonego w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności lub współpracy przy tej działalności za okres, w którym ubezpieczony przebywał na urlopie wychowawczym. Zgodnie z art. 4 ust. 2 tej ustawy również pobrane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych odsetki za zwłokę z tytułu nieopłaconych w terminie składek na ubezpieczenia społeczne podlegają umorzeniu, na wniosek płatnika składek

Zmiany w art. 8 i art. 9 noweli mają na celu umożliwienie umorzenia zaległości także z tytułu składek na Fundusz Pracy. Przepis art. 9 opiniowanej ustawy przewiduje, iż wniosek o umorzenie składek na Fundusz Pracy można złożyć w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie opiniowanej ustawy. W przepisie tym nie ma natomiast mowy o wniosku o umorzenie odsetek. Może zatem powstać wątpliwość czy wobec brzmienia art. 9 opiniowanej ustawy płatnik składek będzie mógł wystąpić z wnioskiem o umorzenie odsetek i w jakim terminie. Jeżeli intencją ustawodawcy było przyznanie takiego uprawnienia to zasadnym wydaje się doprecyzowanie art. 9 poprzez wskazanie możliwości wystąpienia także z wnioskiem o umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu nieopłaconych składek.